

jeg ikke antage, at der i Ordet „Journal“ skal ligge, at der absolut skal skrives noget deri hver Dag. Det kan man ikke fordrø, eftersom der tidt vil gaa mange Dage, hvor der intet passerer. Naar et bakteriologisk Eksperiment skal foretages, vil det ofte være saa, at naar det Stik eller Snit er gjort i Dyrret, og Indpudningen sket, maa der gaa flere Dage, før der overhovedet kan vise sig noget. — Om den Hensigt, som fremkom fra det ærede Medlem (Casperen) angaaende Forelsen af denne Journal over de bakteriologiske Forsøg og den dermed i Sammenhæng staaende Hensigt om Ombygning af de sidste Stykker i Forslag under Nr. 4, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Formening for Øjeblikket, idet jeg isølge de saaldne Udtalelser venter, at det vil komme for til Udvalgets Overvejelse inden tredje Behandling. Der er vistnok ingen, der tvivler paa disse bakteriologiske Forsøgs store Betydning eller paa, at de, hvad enten man gør sig overdrevene Forventninger om, hvad det skulde føre til eller ikke, bør gøres fuldt ud, idet de vistnok under alle Omstændigheder frembyde saa meget lærerigt i medicinsk Henseende, at der ikke bør lægges nogen Hindringer i Vejen for dem.

Af de Endringer, som ere gjorte i § 1, er jo først den, at Bemyndigelsen til at foretage Forsøg andre Steder end ved Universitetets og Landbohøjskolens Laboratorier eller dertil bestemte Lokaler skal gives af Justitsministeriet, altsaa ikke kan gives af disse Anstalters egen Bestyrelse; det skal jeg ikke have noget imod. Jeg tror, at jeg bemærkede allerede ved 1ste Behandling, at det jo næppe vil blive i et overordentlig stort Antal Tilfælde, at disse Sager kunde have nogen Betydning som voldende Besvær; det vil jo sagtens være undtagelsesvis, at nogen Videnskabsmand udenfor disse Institutioners Laboratorier vil foretage saadanne Forsøg, og naturligvis ogsaa, at han vil have Assistenten autoriserede til at hjælpe sig. De enkeltstaaende Tilfælde af den Art, som der vil blive Spørgsmaal om, kan jeg derfor ikke se nogen Betænkelighed ved at modtage for Justitsministeriets Vedkommende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes i det hele taget Lovgivningen skal staa overfor de koldblodige Dyr, kan jeg kun svare, at det staaar jo i Øjeblikket ganske ubestemt. Thi det er jo ganske vist saa, at man vel næppe har tænkt paa at bringe Dyrplageriloven til Anvendelse i saadanne Tilfælde, men egentlig staaar der jo ikke noget om koldblodige Dyr eller om varmbloedige Dyr i de gældende Bestemmelser om Dyrplageri. Der foregaar maaste nok mange

Ting med Hensyn til saadanne Dyr, som have faaet i en vis Grad Hævd, som ster i mangfoldige Røffener eller ved Udøvelsen af f. Eks. saadanne Virksomheder som Fiskefangst, der kunne anses for unødvendige Grusomheder, men de ere i den Grad indgroede i den almindelige Forestilling, at der vel næppe er nogen, der har tænkt sig at anvende den almindelige Dyrplagerilov der. Saa alt Fald mener jeg rigtignok, som jeg ogsaa tror, at den ærede Landstingsmand (Th. Nielsen) udtalte, at det maa være Fremtiden forbeholdt, der maa staves en Anstuelse hos Publikum om, hvad der er rimelig Grund for Lovgivningsmagten til at gribe ind i. Der vil altid være noget overordentlig misligt for Lovgivningsmagten i at gribe ind og erklære for grusomt og unødvendigt Dyrplageri Handlinger som den almindelige Jølelse eller Opinionen ikke anerkender for at være det. Naar Loven gør det, saa vil den have meget ringe Udsigt til at slaa igennem og blive overholdt. Den naturlige Gang er den, at efter at der har vist sig en vis Opinion paa et vist Punkt, saa træder Lovgivningsmagten til og tilvejebringer de ydre Midler til at hævide en saadan Forstaaelse, til at staffe den en saadan Fyldestgørelse, som den har Krav paa. Derfor forekommer det mig, at dette Spørgsmaal om, hvorledes Dyrplagerilovgivningen skal stille sig overfor de koldblodige Dyr, egentlig endnu ikke er tilstrækkelig oplyst; der savnes de tilstrækkelige Materialer. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Ordføreren (Goss): Naar min ærede Kollega i Udvalget, Landstingsmanden for 11te Kredts (Th. Nielsen) har udtalt, at han haaber, at der ogsaa er Enighed i Forstaaelsen og ikke blot i Affattelsen af de Forslag, der foreligge, saa tror jeg, at jeg i de Hovedpunkter, som det ærede Medlem har fremdraget, kan bekræfte det. — Om det Spørgsmaal, hvad Divisionsbegrebet omfatter, udtalte jeg mig allerede før, og jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til, hvad den højtærede Justitsminister har sagt om Omfanget deraf, saa jeg antager, at den ærede Landstingsmand kan være ganske beroliget i saa Henseende. Det skal jeg altsaa ikke dvæle videre ved. — Hvad Protokollerne angaar, da forholder det sig jo saaledes, at Protokollerne ere offentlige Aktstykker, og selvfølgelig have alle de paagældende Myndigheder Afgang til dem; men Maaden hvorpaa denne Afgang skal ordnes i det enkelte, er noget, som bestemt ikke passer ind i en Lov, og det vilde være urimeligt